

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις δραχμὰς 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμὰς 11

Τεμάται λεπτῶν 10

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πράγμα χρυσᾷ 18.

Τεμάται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

Τίσον καιρὸ μᾶς σιέγνωσες
 Φιλήμων, τὸ λαρύγγι,
 Ἀπ' τὸ λαιμὸ 'σὰ δράκαινα
 Ἡ δίψα, λὲς μᾶς σφίγγει.
 Θυμᾶσαι τί Αἰῶν! Αἰῶν
 Καὶ ζήτω τρελαμμένα
 Ὡς καὶ ἡ γυναῖκες σου κραζαν;
 Μὰ τώρα ὠϊμένα!
 Σὲ βρίζουν ἢ νοικοκυρίζεις,
 Σὲ βλαστημοῦνε ὅλω
 Καὶ καθεμέρα σὲ περνοῦν
 Ἀπ' τοῦ σκυλιοῦ τὸν ...ῶλο,
 Γιατί ξερῇ τὴν κάνουλα
 Ξανοίγουνε 'στὴ βρύσι
 Καὶ πάει ἀπ' τὴν ἀπλυσιὰ
 Τὸ σπήτι νὰ βρωμήσῃ.

Καὶ σύ 'σουν ποῦ μᾶς ἔταζες
 Λαγούς μὲ πετραχήλια,
 Κουβούκλια μὲ τὰ κλήματα
 Καὶ παραμύθια χίλια;
 Ἐσύ 'σουν ποῦ μᾶς ἔταζες
 Νὰ κάμῃς 'σάν κοπέλλα
 Τρέλλα 'στῆς χάrais τῆς πολλαῖς
 Ὅσῃς ὠμορφάδες τρέλλα
 Τοῦ Δήμου τὴν πρωτεύουσα,
 Τὴν ἀμοιρῇ Ἀθήνα,
 Ποῦ Δήμαρχος τῆς ἔλαχες,
 Ὡ τῶν Δημάρχων χήνα!

Ἐσύ 'σουν ποῦ μᾶς ἔταζες,
 Μὲ τὰ προγράμμά σου,
 Ὅσω καὶ ἂν δὲν ἐμπόρεσες
 Νὰ σώσῃς τὰ λεφτά σου,
 Πῶς θὰ μᾶς φέρῃς τὸν χρυσὸν
 Αἰῶνα 'στὸ ταμεῖο
 Ἀντὶ γιὰ τὸ χαρτένιο σου
 Ποῦ τ' ἄφησες ἀντίο;

Ποῦ εἶναι ποῦ τὰ ἔργα σου;
 Πρὸ τοῦ Βουλευτηρίου
 Ἐγείνες μόνον ἰδρυτῆς
 Ἐνὸς οὐρητηρίου.
 Ποῦ εἶν' αἱ δημοκρατικαὶ
 Ἀρχαί σου περὶ δήμου;
 Καὶ τὴν Αὐλὴ ποῦ μάχουσιν
 Προσκύνησες, παιδί μου
 Καὶ ὅλον σου τὸ παρελθόν
 Ἐξαίφνης λησμονήσας
 Τὸν Ὅθωνα στεφάνωσες
 Ὅτ' ὁ μνημὰ του δακρύσας.
 Τυραννοκτόνον ὄνομα
 Καὶ ἂν φέρῃς, Τιμολέων,
 Ἐπλάσθης ἐπιτήδειος
 Αὐλικοχαμαιλίων.
 Ἀνεμοδείκτης φοβερός
 Εἰς τὰ φρονήματά σου,
 Ἀμέσως ξαμματόνεσαι
 Καὶ ρίχνεις τ' ἄρματά σου
 Καὶ προσκυνᾷς ἐκείνον
 Ποῦ χθὲς ἐπολεμοῦσες,
 Δὲ σώνουν ἂν μ' ἐνέπνεαν
 Καὶ ἡ ἑννέα Μούσαις
 Νὰ δώσω τὴν πολιτικὴν
 Τοῦ βίου σου εἰκόνα,
 Νὰ πῶ τί γνώμαις ἀλλοτρίας
 Ὡς γράφων τὸν Αἰῶνα,
 Καὶ ὥς δήμαρχος τί φάνηκες
 Μοιράζων ὑποσχέσεις
 Ὡς ὅτου τ' ἄσπρα μας κουκκιά
 Ὅτ' ἐπὶ τὴν κάλπην νὰ βαρέσῃς.

Ἐφάνηκε τὸ φόρτε σου,
 Φιλημονᾶ, ποῖο εἶναι
 Ὡς ῥήτορα τῶν τάφων των
 Νὰ σ' ἔχου, αἱ Ἀθῆναι.
 Δὲν εἶσαι γιὰ τοὺς ζωντανούς,
 Φιλημονᾶ, πλασμένος
 Καὶ ἀπόμεινε 'στὰ χέρια σου
 Ὁ δῆμος πεθαμένος.

ΠΑΤΡΙΣ καὶ ΣΤΡΑΤΟΣ

Θ'.

ΠΑΤΡΙΣ! Τῷ ὀνόματί σου χρώμενα τὰ τέκνα τῶν προμάχων τοῦ 1821, τοῦ 1834, τοῦ 1843, τοῦ 1847 καὶ τοῦ 1862 συμπληρώσουσι τὸ παρὰ τῶν πατέρων αὐτῶν ἀρξάμενον ἔργον καὶ ἐλευθερώσουσι Σὲ τῶν τε ἐσωτερικῶν καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Σου τυράννων, τῶν τοσούτους μακροῦς αἰῶνας ἀσπλάγχχνως καὶ σκληρῶς τυραννούντων Σε.

ΠΑΤΡΙΣ! Τὸ ἐνθουσιῶδες καὶ ἐπαναστατικὸν ὄνομά Σου οἱ δημοκρατικοὶ ἐνθουσιῶδως καὶ ἐπαναστατικῶς ἐπικαλοῦνται τὴν γραφίδα θραύουσι, τὸν προφητικὸν λόγον ἱῶσι, τὸ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ λαμβάνουσι καὶ τῷ πυροβόλῳ οὐχὶ τοῦ ληστοῦ, οὐχὶ τοῦ δολοφόνου, οὐχὶ τοῦ ἀρπαγῆς τῆς δημοσίας, τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς ἰδιωτικῆς περιουσίας, ἀλλὰ τοῦ ἁγνοῦ, τοῦ ἀδόλου, τοῦ ἀφιλοκερδοῦς φιλοπόλιδος· χρώμεται, πρὸς ἀπικαλήν Σου τε καὶ τῶν Σῶν ἀστέων, ἀναπήρων καὶ μὴ τολμηρῶν τέκνων Σου, τῶν ἀπείρων δεινῶν, ἅτινα δεινῶς ὑφίστασαι, καὶ πρὸς λύσιν τῶν ἀτίμων δεσμῶν, ἅτινα ἀτίμως δεσμεύουσὶ Σε.

ΣΤΡΑΤΕ! Σὺ ὁ τῆς **ΠΑΤΡΙΔΟΣ** φρουρός· Σὺ ὁ πρόμαχος· τῆς ἐλευθερίας της, τῆς ἀνεξαρτησίας της, τῆς τιμῆς της· Σὺ ὁ ἔχων τὸ θάρρος, τὴν θέλησιν, τὴν ἰσχύϊν, τὸν ἔρωτα, τὸν θεῖον πατριωτικὸν ἔρωτα· Σὺ ὁ τὴν Εὐρώπην πᾶσαν καταπλήξας διὰ τῶν ἀθηνάτων νικῶν, τῶν κατὰ τοῦ Μεγάλου Κυρίου ἀπὸ τοῦ ἰθιναίου ἔτους τοῦ 1821 ἄχρι τοῦ 1829 καταχθειῶν· Σὺ ὁ κατὰ τὴν ἱερὰν νύκτα τοῦ 1843 ἐγερθεὶς καὶ ραπίσας καὶ τὸν τότε βασιλέα καὶ τοὺς τότε κυβερνῶντας ράπισμα φιλοπόλιδος, καὶ τοὺς στραχιαστὰς τῆς Πατρίδος καὶ τῶν ἐλευθεριῶν της τιμωρήτας· Σὺ ὁ κατὰ τὴν ἀρειμάνιον νύκτα τῆς 2ας Φεβρουαρίου ἀρειμανίως τῷ πυροβόλῳ ἐν Νκυπλίῳ, ἐν Παλαμηδίῳ, ἐν προφῆτῃ Ἠλίῳ, ἐν Ἀρίᾳ χρητῆμενος πρὸς τιμωρίαν τῶν τὴν Πατρίδα τυραννούντων καὶ τῶν ταύτην ἀδίκως κυβερνούντων· Σὺ ὁ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δικαιωμάτων Σου ζηλότυπος, ὁ κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα τῆς 10ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1862 ἕνα θρόνον ἀνατρέψας, ἕν στέμμα ποδοπατήσας, ἕν σκῆπτρον συντρίψας, ἕνα ἀγαθὸν, ἀλλ' αὐταρχικὸν βασιλέα, εἰς αἰφυρίαν τρέψας· Σὺ ὁ παρὰ διεσθαρμένων καὶ ἀκολάστων ὑπουργῶν, ὁ παρὰ μωρῶν βασιλέων, ὁ παρὰ μαστροπῶν καὶ γελωτοποιῶν τῆς αὐλῆς τοῦ Γεωργίου Χριστιανοῦ ἀγέλη κληθεὶς καὶ ἰδία καὶ δημοσία, καὶ ἐν συμποσίοις καὶ ἐν πότοις, καὶ ἐν ἰδιωτικαῖς καὶ ἐν δημοσίαις συναναθροίσεις, καὶ ἐν τοῖς ἀνακτόροις καὶ ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀνεκτικῶν συζύγων καὶ τῶν ἐταίρων τῆς αἰλῆς, καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ἐν δημοσίαις ἐγγράφοις καὶ ἐν ἡμιεπισήμοις τηλεγραφήμασι, ἀγέλη κληθεὶς· Σὺ ἡ πεποίθησις καὶ ἡ ἐλπίς περὶ τοῦ μέλλοντος μεγαλείου, τῆς μελλούσης ἐνότητος, τῆς μελλούσης ἰσονομίας καὶ τῆς μελλούσης ἰσοπολιτείας τῆς Πατρίδος, ὅ' ἀνεχθῇ ἐπὶ πλέον τὴν προδοσίαν τῆς Πατρίδος, τὴν τυραννίαν τῆς Πατρίδος, τὴν σφαγίαν τῶν ἐλευθεριῶν τῆς Πατρίδος;

ΕΓΕΙΡΟΥ, Στρατὲ, καὶ πάταξον δὲ ὑστάτην ταύτην φράγν τοὺς προδότας, τοὺς τυράννους, τοὺς στραγίς τῆς προσφιλεστάτης ἡμῖν Πατρίδος!

ΕΓΕΙΡΟΥ, Στρατὲ, καὶ δεῖξον καὶ ἤδη ὅτι τῇ Πατρίδι, καὶ μόνῃ τῇ δεινοπαθοῦσῃ καὶ τῇ τυραννουμένη Πατρίδι, καὶ οὐχὶ ἄλλῳ τινί, εἴτε βασιλεῖ, εἴτε δουκὶ τῆς Σπάρτης, εἴτε Πρωθυπουργῷ, εἴτε βουλευτῇ, εἴτε πολιτευομένῳ, ἀνήκεις!

ΕΓΕΙΡΟΥ, Στρατὲ, καὶ δίδαξον ὅτι στρατὸς ἐλληνικὸς,

ἐκ τῶν τέκνων τῶν ἀθανάτων ἡρώων τοῦ 1821 συγκείμενος καὶ ἐκ τῶν προμάχων τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1843, τῆς 2ας Φεβρουαρίου 1862 καὶ τῆς δεκάτης Ὀκτωβρίου τοῦ 1862 ἀποτελούμενος, καὶ δύναται καὶ θέλει νὰ ἀνατρέψῃ καὶ ὅ' ἀνατρέψῃ τοὺς προδότας καὶ τοὺς τυράννους τῆς Πατρίδος, προτροπάδην, δίκην ἀγέλης, φεύγοντας πρὸ Σου, τοῦ ὕβρισθεντος καὶ συκοφαντηθέντος ἀτίμως καὶ δολίως, παρὰ δολίων καὶ ἀτίμων βασιλέων, Πρωθυπουργῶν, Ὑπουργῶν, βουλευτῶν καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων, τῶν μαστροπῶν καὶ τῶν ἐταίρων τῆς αὐλῆς τοῦ Γεωργίου Χριστιανοῦ!

ΕΓΕΙΡΟΥ, Στρατὲ, καὶ διὰ τοῦ πῦρ καὶ φλόγας ἐκ τῆς δικαίας ἀγανακτήσεως ἐκπέμποντος βλέμματός σου κεράνωσον τοὺς συντάκτας τῶν διὰ τοῦ χρυσοῦ τῆς αὐλῆς καὶ διὰ τοῦ ἀργύρου τοῦ ἀτυχοῦς δημοσίου θησαυροῦ ἀλθροεισῶν ἐφημερίδων, τῶν διακηρυκτικῶν ὅτι ὁ μὲν στρατὸς δούλος τῶν δούλων τοῦ μωροῦ Γεωργίου τοῦ Χριστιανοῦ καὶ εὐτελῆς ὑπηρέτης τοῦ προδότου Πρωθυπουργοῦ καὶ στρατάρχου Χαριλάου τοῦ Τρικούπη!

ΕΓΕΙΡΟΥ, Στρατὲ, καὶ ἐγειρόμενος ἐγειρον τὴν ἐκ τῆς τυραννίας καὶ τῆς δουλείας, τῆς πείνης καὶ τῆς δίψης, τῶν βιβάνων καὶ τῶν κολάσεων, τῶν συκοφαντιῶν καὶ τῶν ὕβρεων, τῶν θρήνων καὶ τῶν δακρύων ἐτοιμοθάνατον Μητέρα Πατρίδα, τὴν καὶ ἐν τῷ μαρτυρίῳ καὶ τῇ κολάσει ἔτι μυρία ὑπὲρ τῶν ἀτόργων τέκνων της καὶ τῆς εὐδαιμονίας εὐχὰς φιλοστόργους εὐχομένην!

ΕΓΕΙΡΟΥ, Στρατὲ, ἐγειροῦ!

Ἡ εἰρηνικῶς ἐλευθέρᾳ καλουμένη Ἑλλάς ἄτιμον δουλείαν δουλεύει!

Ἡ ἀρειμάνιος Μακεδονία εἰς νέους δεσπότης, φρικωδεστέρους τῶν Τούρκων, περιάγεται!

Ἡ εὐάνδρος Ἡπειρὸς διὰ βιαιωτέρων ἔτι δεσμῶν δεσμεύεται!

Ἡ μεγαλομάρτυς Κρήτη παρὰ τῆς πωλητρίας, τῆς ἀτίμου πωλητρίας τῆς Πάργας, δίκην γυπὸς σαρκοβόρου ἐπισκοπεῖται!

Ἡ Σάμος, τὰ Ψαρρά, ἡ Χίος καὶ αἱ τοῦ Αἰγαίου Ἑλληνικαὶ νῆσοι, ἐφ' ὧν τοσούτον αἷμα ἐχύθη καὶ ἐν τοῖς ὕδασι τῶν ὁποίων ὁ Μισοῦλης καὶ ὁ Κανάρης, ὁ Σαχτούρης καὶ ὁ Πικανικολῆς, ὁ Τομπάζης καὶ ὁ Πινότσης, ὁ Κριεζῆς καὶ ὁ Καραβόγιαννος καὶ τοσούτοι ἄλλοι μάρτυρες τῆς ἐλευθερίας, ἐκ τοῦ κλαιομένου αἵματος τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος ἀνεβλάστησαν, ραπίσματα ἐνὸς ἀτίμου δούλου τοῦ Σουλτάνου Κεμάλ Μπέη ραπίζονται!

ΕΓΕΙΡΟΥ, Στρατὲ! Οἱ νοαὶ τοῦ δημοκρατικοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῆς ΑΓΑΠΗΣ, τῆς ΕΛΕΠΘΕΡΙΑΣ, τῆς ΙΣΟΤΗΤΟΣ, τῆς ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ βεβηλοῦνται!

Αἱ σεμναὶ σου παρθένοι ἀσέμνως παρ' ἀσέμνων βιαστῶν βιάζονται!

Οἱ ἀδελφοί σου ἐν τῇ δουλείᾳ καὶ ἐν τῷ μαρτυρίῳ, ἐν τῇ κολάσει καὶ ἐν ταῖς συμφοραῖς, ἐν ταῖς νίκαις καὶ ἐν ταῖς ἐλπίσι πρὸς Σὲ, Στρατὲ, ἀτενίζουσι καὶ παρὰ Σου, ΕΥΓΕΝΗΣ καὶ ΙΠΠΟΤΙΚΗ ΥΠΑΡΕΙΣ, τὴν σωτηρίαν των καὶ τὴν ἐλευθερίαν των ἀπεκδέχονται!

ΕΓΕΙΡΟΥ, Στρατὲ! Ἡ περαιτέρω ἀνοχὴ Σου, ἡ περαιτέρω τῶν δεινῶν τῆς Πατρίδος Σου παράτασις, ἐγκλημα μέγιστον, τὴν τιμωρίαν τῶν Λαῶν καὶ τὴν νέμεσιν τῆς ἱστορίας, τοὺς κεραυνοὺς τοῦ Διὸς καὶ τὰς ἀράς, τὰς δικαίας ἀράς τῶν προγόνων, τῶν πατέρων καὶ τῶν θείων σου καὶ τὴν περιφρόνησιν τῶν ποιητῶν, τῶν προφητῶν τούτων τῶν Λαῶν, προσκαλοῦν.

ΕΓΕΙΡΟΥ, ἐγειροῦ, Στρατὲ, καὶ ἀνάτρεψον ἄρδην τὰ κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Στρατοῦ της ἀπ' αἰώνων παρὰ

τοῦ ὑψιπέτου ποιητοῦ τῆς Ἰταλίας Torquato Tasso λε-
χθέντα.

Venian dietro dugento in Grecia nati,
Che son quasi di ferro in tutto scarchi :
Pendon spade ritorte all' un de' lati :
Suonano al tergo lor farette ed archi :
Asciutti hanno i cavalli, al corso usati,
Alla fatica invitti, al cibo parchi :
Nell' assalir son pronti e nel ritirarsi,
E combatton fuggendo erranti e sparsi.

Tatin regge la schiera, e sol fu questi,
Che, greco, accompagnò l' armi latine.
Oh vergogna ! oh misfatro ! or non avesti
Tu, Grecia, quelle guerre a te vicine ?
E pur quasi a spettacolo sedesti,
Lenta aspettando de' grandi atti il fine.
Or, se tu se' vil serva, è il tuo servaggio
(Non ti lagnar) giustizia, e non oltraggio.

ΣΤΡΑΤΕ τῆς Πατρίδος, καὶ οὐ τῶν βασιλείων, τῶν δου-
κῶν τῆς Σπάρτης καὶ τῶν πρωθυπουργῶν, ΕΓΕΙΡΟΨ καὶ
ΕΓΕΙΡΟΨ ταχέως !

Ἐὰν Γεώργιος ὁ Χριστιανὸς ἐπύγχανεν ὦν φιλόπολις ὡς
ὁ Θασεύς, γενναῖος ὡς ὁ Κόδρος, ἀνδρεῖος ὡς ὁ Λεωνίδας,
ἀφικοκερδὴς ὡς ὁ Ἀγισίλαος, δίκαιος ὡς Μάριος Αὐρήλιος
καὶ τολμηρὸς ὡς ὁ Ἀρχιδάμος, οἱ δημοκρατικοὶ θά σοι ἔλεγον,
« Στρατὲ, τιμώρησον τοὺς ἐλέγχοντας ὡς μισόπολιν, ὡς δει-
λὸν, ὡς ἄνανδρον, ὡς αἰσχροκερδῆ, ὡς ἄδικον, ὡς ἀτολμον
τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Γεώργιον τὸν πρῶτον, τὸν ὑπο-
σχεθέντα νὰ περιχάγῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς ΜΙΑΝ, ΕΛΕΥΘΕ-
ΡΑΝ, ΜΕΓΑΛΗΝ, καὶ νὰ καταστήσῃ ταύτην πρότυπον
βασιλείου ἐν τῇ Ἀνατολῇ ».

ΣΤΡΑΤΕ ΕΓΕΙΡΟΨ ! Οὐδεμίαν φιλοδοξίαν οἱ δημοκρα-
τικοὶ ἄλλην ἐπιδιώκουσι ἢ Πατρίδα ΜΙΑΝ, ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ
Μεγάλην, καὶ θάνατον παρὰ τῷ πλευρῷ τοῦ Στρατοῦ ὑπὲρ
τῶν ἐλευθεριῶν τῆς ἀτίμως ἀτιμον δουλείαν δουλευούσης
Πατρίδος καὶ γινώσκοντος νὰ ζῇ καὶ γινώσκοντος ν' ἀπο-
θνήσκῃ, ἀναμιμνησκόμενοι τὸ τοῦ μεγάλου πατριώτου Ἰσο-
κράτους, τοῦ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ ἦτταν τῆς Ἀθηναϊκῆς
δημοκρατίας, ἕνεκα τοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα ἔρωτός του καὶ
τῆς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν λατρείας του, ἀποκαρτερήσαντος· « ἢν
ἀναγκασθῇ κινδυνεύειν αἰροῦ τεθνάναι καλῶς μᾶλλον, ἢ ζῆν
αἰσχροῦς· μὴ περιτδὴς τὴν σαυτοῦ φύσιν ἅπασαν ἄμα δια-
λυθεῖσαν· ἀλλ' ἐπειδὴ θνητοῦ σώματος ἔτυχες, πειρῷ τῆς
ψυχῆς ἀθάνατον μνήμην καταλιπεῖν ».

ΣΤΡΑΤΕ ! ΕΓΕΙΡΟΨ, ΕΓΕΙΡΟΨ !

« Ὅστις τόλμῃ πρὸς τὸ θεινὸν ἔρχεται ὀρθὴ μὲν ἡ γλῶσ-
σα ἐστίν, ὁ δὲ νοῦς ἀσφαλής ».

Ρόκκος Α. Χοῦδᾶς

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ !

XVIII.

[Ζήτει τὴν συνέχειαν εἰς προηγούμενα φύλλα μονά, διπλα,
τρίδιπλα καὶ τετράδιπλα].

ΟΙ ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΤΟ ΤΟΥΦΕΚΙ
ΑΠΟ ΤΩΝ ΣΤΗΛΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑ-

ΦΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΑΥΤΩΝ.—ΣΥΚΟΦΑΝ- ΤΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΒΟΛΑΙ ΑΥΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.—Η ΔΙΠΡΟΣΩΠΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΚΟΥ- ΠΗ.—ΣΑΤΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ.

Μετὰ τὰς διαβολικὰς ἐνεργείας τῶν τρικουπικῶν πρὸς
ἀποτυχίαν τοῦ σωτηρίου πατριωτικοῦ δανείου, τῆς μόνης σα-
νίδος ἢ κολυμβητικῆς ζώνης, δι' ἧς ἡδύνατο νὰ ἐπιπλεύσῃ
καὶ νὰ σωθῇ καὶ νὰ παλαίσῃ ἔτι ὁ κινδυνεύων Ἑλληνισμὸς,
μετὰ τὰς ἐνεργείας, λέγομεν, ταύτας ἐν τῇ ἐσωτερικῇ καὶ
τῇ ἐξωτερικῇ, διότι δὲν συνέφερεν αὐτοῖς νὰ δείξῃ ὁ ἐξω ἐλ-
ληνισμὸς ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην, καθ' ὅσον αὐ-
τοὶ ἔχουν τὸ *μοροπόλιον* τῶν ἐλευθερωτῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ,
ἐτράπησαν πρὸς τὸν διὰ τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων αὐτῶν
πόλεμον.

Ἡ Ἑφημερὶς ἰδίως τοῦ Κορομηλᾶ ἐξυπηρετεῖ πιστῶς
τὸ καταχθόνιον στρατηγικὸν αὐτῶν σχέδιον.

Ταύτης τὰ ἄρθρα συνέτασσε τότε ὁ ἴδιος κ. Τρικούπης,
προσπαθὼν νὰ σβέσῃ τὸν ἀρειμάνιον ἐνθουσιασμὸν τοῦ λαοῦ
πρὸς τὸν πόλεμον, νὰ μεταβάλλῃ εἰς κρύαν τέφραν τὸ πῦρ αὐ-
τοῦ, νὰ νεκρώσῃ τοὺς εὐγενεῖς τῆς καρδίας τοῦ Ἑθνικοῦ παλ-
μοῦς, νὰ τὸν ἀπαγοητεύσῃ τέλει.

Ἰδοὺ δὲ τί ἔγραφε τότε ἡ Ἑφημερὶς τοῦ Κορομηλᾶ (φύλ-
λον 303 τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1885) :

« Ὅσοι παρέρχονται αἱ ἡμέραι μὴδὲν ἄλλο καταλείπουσαι
ἡμῖν ἢ τὴν ἀπαγοήτευσιν καὶ τὸν βαθμιαῖον μαρασμὸν τοῦ
πρώτου ἐνθουσιασμοῦ, ὃν ἐγέννησεν ἡ ἐλπίς τῆς προσεχοῦς
ἐνεργείας, τοσούτῳ ἀποβάλλομεν πᾶσαν πεποίθησιν εἰς τὴν
Κυβέρνησιν, πᾶσαν πίστιν εἰς τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς, ἂν τὸ
παράπαν ἔλαβε ποτὲ τοιαύτας ! »

Καὶ δὲν περιορίζοντο εἰς ταῦτα μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ
τὸν στρατὸν ἡμῶν τὸν ἐπὶ τῶν συνόρων τότε ἔγραφον, ὡς
ἄλλοι κατάσκοποι τῆς Τουρκίας, ὅτι ἦτο γυμνός, ὅτι ἐπέινα
καὶ ὅτι, *κατὰ προτροπὴν τῆς κυβερνήσεως*, ἐλιποτάκτει !
πρὸς δὲ ὅτι ὁ ἐξ ὀγδοήκοντα χιλιάδων τότε στρατός μας ἦτο
ἄθροισμα ἄμορφον καὶ ἀσύντακτον, στίφος ἄτακτον, ὀρδαὶ
πλήρεις ἀπὸ *ρεμπελιῶ*.

Ταῦτα δὲ γράφοντες ἐκάκιζον καὶ τὸν κ. Τρικούπην
διότι ἠνείχετο νὰ ὑποστηρίξῃ τοιαύτην κυβέρνησιν, ἀπὸ τὴν
ὅποιαν ἔλειπε δῆθεν ἡ ταχύτης καὶ ὁ ροῦς.

Ἄλλ' ἡ πολιτικὴ αὕτη, ἣν διηθῶνεν ὁ κ. Τρικούπης,
ἦτο σατανικὴ, βεελζεβουλικὴ, ταρτουφικὴ.

Πολιτικὴ διπρόσωπος.

Δι' αὐτῆς ὁ κ. Τρικούπης ἀπεδείκνυνεν εἰς τὸ νοῆμον κοι-
νὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν ἐξω ἐλληνισμὸν ὅτι ἦτο ἀληθὴς
πατριώτης, ὅτι, χάριν τῆς πατρίδος, ὑπεστήριζε τὴν κυβέρ-
νησιν καὶ ὅτι ὑβρίζετο παρ' αὐτῶν ἔτι τῶν φίλων του, τοῦ-
το δὲ ὅπως κατόπιν εὐρὴ ἀφορμὴν ὅτι ἐξηγέρθη ὁ λαὸς, ὅτι
κατεπονάθη ἐκ τῶν θυσιῶν, διὰ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς κυβερ-
νήσεως καὶ ζητήσῃ τὴν πτώσιν αὐτῆς, ὡς ἀποτυχούσης εἰς
τὸ ἐθνικὸν ζήτημα, οὕτω δὲ παρουσιασθῇ οὗτος ἐνώπιον τοῦ
λαοῦ ὡς ἄλλος Μεσσίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ πατὴρ ! Πόσα ἐγκλήματα διαπράττονται ἐπ' ὀνό-
ματί σου !

Ἐνῷ δὲ ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Τρικούπης διεκέρυττεν ὅτι
εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀπόκειται νὰ λάβῃ πάντα τὰ μέτρα τῶν
προπαρασκευῶν καὶ νὰ ἐκλέξῃ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας,
ἐξω τῆς Βουλῆς, ἐνεδύετο τὴν ἄλλην πολιτικὴν, ὡς ἡθο-
ποιοὺς ἐντέχνως καὶ ταχέως μεταμφιεζόμενος καὶ παίζων

ἐναλλάξ δύο ὁλως ἀντίθετα πρόσωπα, δύο ὁλως διαφέροντας χαρακτήρας.

Καὶ τοὺς ἐπαιζε τόσοι καλά!

Ὑπὸ τὴν ἐποψὶν ταύτην, ἤτοι ὡς ὑποκριτὴς ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ ἔθνους σκηνῆς, ὁ κ. Τρικούπης ἀνεδείχθη ἀπαράμιλλος.

Οὐδέποτε Ταβουλάρης ἢ Ἀλεξιάδης τις ἐκ τῶν ἡμετέρων εἰδείξε τέχνην μεγαλειτέραν ἐν τῇ ὑποκρίσει διπροσώπου χαρακτήρος.

Ἄλλ' ὁ κ. Τρικούπης ὑπερβαίνει πάντα ἑλλήνα ἡθοποιὸν κατὰ τὴν ὑποκριτικὴν τέχνην, καθὼς τελειοποιηθεὶς ἐν τῇ ἀγγλικῇ σκηνῇ.

Εἶναι ἀμίμητος καθὼς ὁ Λεκατσᾶς, ὡς *Ρισελιέ*.

Εἶναι μαθητὴς τοῦ Λυσάνδρου.

Γνωρίζει πότε νὰ περιβληθῇ τὴν λεοντὴν καὶ πότε τὴν ἀλωπεκὴν.

Τὰς ἔχει δὲ πάντοτε προχείρους καὶ τὰς δύο.

Ἐξῆς τῆς Βουλῆς θέτων ὑπὸ ἁτμόν τὰ δημοσιογραφικὰ αὐτοῦ ὅργανα ἐζήτει δι' ἄρθρων παρ' αὐτοῦ γραφομένων νὰ δηλώσῃ ἡ κυβέρνησις τί σκοπεῖ νὰ πράξῃ εἰς τὸ μέλλον καὶ τίνα μέτρα θὰ λάβῃ.

Πρὸς δὲ ἔγραφε... «γινώσκωμεν ὅτι ἂν ἀφήσωμεν τὴν κυβέρνησιν νὰ διοικήσῃ τὸ ἔθνος, ἐνῷ κινδυνεύει ὁ ἑλληνισμός, θὰ κλαύσωμεν ἐντὸς ὀλίγου τὴν τύχην του!»

XIV

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΙΣΦΟΡΑΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ. — ΤΙ ΛΕΓΕΙ ΚΑΙ ΤΙ ΦΡΟΝΕΙ Ο ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. — ΤΙ ΑΠΑΝΤΑΙ Ο Κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ. — ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.

Ἀρχεται ἐν τῇ Βουλῇ ἡ συζήτησις τοῦ περὶ εἰσφορῶν νομοσχεδίου.

Λαμβάνει τὸν λόγον ὁ ἐν τῇ σιγῇ τοῦ τάφου κατακείμενος νῦν Λομβάρδος καὶ ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου, μέχρις ὅτου ἡ Κυβέρνησις φέρῃ πλήρως τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς.

Ἄλλ' ἡ πρότασις τοῦ περὶ ἀναβολῆς ἐγένετο πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν νὰ λάβῃ ἀφορμὴν κατηγορίας κατὰ τῆς κυβερνήσεως διὰ τὰ ληφθέντα παρ' αὐτῆς μέτρα.

«Ναί, λέγει, μὲ τὴν ἰδιόρρυθμον αὐτοῦ φρασεολογίαν, ὀρθούμενος, κατὰ τὴν συνήθειάν του, ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ ἀνασπῶν τὸν πόδα ὡς ἀλεκτρυὼν, ἀπεφασίσαμεν νὰ σᾶς ὑποστηρίξωμεν. Ἀλλὰ θέλωμεν νὰ μάθωμεν ποῦ μᾶς ὀδηγεῖτε. Θέλωμεν νὰ μάθωμεν ἂν τὰ μέτρα, ἅτινα ἐλάθετε ἦναι σοβαρὰ καὶ σπουδαῖα ἢ εἶναι ἀπλῶς ἐξ ἐκείνων, ἅτινα λαμβάνονται κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀντανάκλασεως τοῦ σπινθηρισμοῦ... Ἄ, ἔχωμεν σκοπὸν νὰ ἐνεργήσωμεν, πρέπει νὰ τὸ δεῖξωμεν εἰς τὴν Εὐρώπην. Πρέπει νὰ πείσωμεν τοὺς ξένους, ὅτι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, θὰ ἐπιδιώξωμεν μὲ αἶμα καὶ μὲ χρῆμα τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἐνότητην...»

.*

Εἰς τοὺς λόγους τούτους τοῦ Λομβάρδου, ὁ τότε πρωθυπουργός κ. Δηλιγιάννης, καθ' οὗ ἐξυφαίνετο ἡ μεγάλη ἐκείνη συνωμοσία, ἀπήντησε διὰ λόγου μακροῦ, ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς:

«Πρέπει νὰ παύσῃ ἡ πολιτικὴ αὐτῆς ἔσχατος. Ἐντὸς μὲν τοῦ κοινοβουλίου νὰ ὑφίσταται πλάσθη ἐκ χειρὶ καὶ ὑποστήριξις, ἐκτὸς δ' αὐτοῦ, διὰ τῶν αὐθαδεστέρων πνευματικῶν συλλήψεων, νὰ προσπαθῇτε νὰ ὑπονομεύσῃτε τὴν ἐπὶ τὴν κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνην τοῦ τόπου, κατὰ τοιοῦτον δὲ

τρόπον, ὥστε νὰ ἀποθαρρύνετε καὶ τοὺς γενναιότερους τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν. Ἐπρεπε τέλος νὰ τεθῇ τὸ τὴν ἐσπέραν ταύτην τεθὲν ζήτημα. Πρέπει τέλος νὰ μάθωσιν οἱ ἀρεσκόμενοι νὰ ἐπαναλαμβάνωσι καθ' ἐκάστην, ὅτι τὴν χώραν κατεστήσαμεν ἀνίκανον, ὅπως διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματα αὐτῆς, ὅτι πᾶν ἄλλο ἢ τοῦτο ἐπράξαμεν.»

.*

Τῇ ἐπομένῃ δὲ ἡμέρᾳ ὁ κ. Δηλιγιάννης ὑποβάλλει πλήρεις τὸ οἰκονομικὸν αὐτοῦ πρόγραμμα, ἀναπτύσσει αὐτὸ καὶ κατόπιν ζητεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ πολιτικὴ συζήτησις, κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἐμιλίας τοῦ κ. Δομβάρδου.

.*

Τὴν συνέχειαν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς Κυριακῆς. Σειραὶ φύλλον μὲ τὸ Γεννηθῆτω φῶς, πωλοῦνται, καθ' ἐκάστην, ἀντὶ δέκα μόνον λεπτῶν, ἕκαστον φύλλον, εἰς τὸ κάτωθεν τῆς Δημαρχίας Γραφεῖον τοῦ Ραμπάγα.

ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΔΥΟ ΗΛΙΚΙΩΝ

Ἐφεδρὸι εἰς προσοχὴν!

Ἐτοιμασθῆτε νὰ δράμῃτε ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς Πατρίδος ὅχι χάριν ἱεροῦ ἀγῶνος ὑπὲρ ἐλευθερώσεως δούλων ἀδελφῶν, ἀλλὰ χάριν ἀπλῆς θεατρικῆς παράτας. Ἐτσι διὰ νὰ κρατήσετε ἐπὶ τινὰς ὥρας ἀλύγιστον τὸ ραχοκόκκαλό σας καὶ ἀπολελιθωμένον τὸν σβέρκον σας, ὑπὸ ἥλιον ἢ βροχὴν εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, ὁπόθεν θὰ διελάσῃ ἐπὶ τοῦ χρυσωμένου του ἄρματος ὁ τῶν Ἑλλήνων βασιλεὺς, ἵνα πορευθῇ εἰς τὸν Ναὸν τῆς Μητροπόλεως καὶ ἀκροασθῇ τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῷ πανηγυρισμῷ τῆς ἐνδόξου εἰκοσιπενταετηρίδος του.

Δύο ἡλικίαι, τ' ἀκούετε; δύο ἡλικίαι συγκαλοῦνται πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ ὅπως κάμωμεν εἰς τοὺς ξένους καλὴ φιγούρα, καὶ ὅπως μὴ ὁμοιάζῃ ἡ εἰκοσιπενταετηρίς τοῦ Γεωργίου μὲ τὴν κηδεῖαν τοῦ Λομβάρδου, κατὰ τὴν στρατιωτικὴν λειψανδρίαν.

ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΑΛΛΩΝ ΔΥΟ ΗΛΙΚΙΩΝ

Ἄλλαι δύο ἡλικίαι συγκαλοῦνται ἴσον οὕτω καὶ διὰ τὰ γυμνάσια. Τὰ διατάγματα περὶ συγκλήσεως καὶ τῶν πρώτων δύο καὶ τούτων εἶναι ὑπογεγραμμένα.

Πιστεύομεν ὅτι τῶρα ἡ Ὑψηλὴ Πύλη θὰ βάλῃ νερὸ στὸ ρακί τῆς (στὸ κρασί τῆς δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν προκειμένου περὶ Τούρκων) καὶ θὰ μαζεύσῃ τὰ λουριά της ἀπέναντί μας, διότι ὁ κ. Τρικούπης καὶ ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων ἡμῶν δὲν χωρατεύουν.

Ἐν τούτοις, ὁ καλὸς ψυχρὸς καὶ ἀδιάφορος βλέπει αὐτὰς τὰς ὑπὲρ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος προπαρασκευάς, ἔχων εἰκοσιπέντε ἐτῶν πείραν τῆς πλέον ἀχρήστου καὶ ἐγωϊστικῆς καὶ ἀμεριμνομερίμου καὶ προδοτικῆς βασιλείας.

Μωραίνει Κύριος βασιλείαν ἣν βούλεται ἀπολέσαι.

ΣΕ ΜΙΑ ΜΙΚΡΟΥΛΑ

Ἀφιερῶνται τῷ φίλῳ Μ.

Εἶχα σκοτάδι 'στὸ μυαλό, τὴ νύχτα 'στὴν καρδιά μου,
Μὰ 'σὰν μοῦ εἶπες «σ'ἀγαπῶ», 'στὸ πρῶτο γίλημά μου,
Καὶ 'στὴν καρδιά καὶ 'στὸ μυαλό, 'σὰν ἀνοιξὶς ἀνγούλα,
Γλυκύφρεσ, μικρούλα.

Μεσόκοπος.

ΚΙ' ΑΛΛΟΣ ΓΑΜΒΡΟΣ

I

Παράδοξος μνηστήρ της πριγκιπίσσης 'Αλεξάνδρας. — Ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν Ἄνδρον. — Τρικυμία ἦν ὁ Βύρων θὰ περιέγραφεν. — Ἐρως καὶ πείνα. — Διάδοσις περὶ τοῦ ὅτι ἐπνίγη. — Ἀποδεικνύει ὅτι ζῇ. — Δὲν θέλει νὰ πληρώσῃ εἰσιτήριο.

Ἡ ἐν Τατοῖω διατρίβουσα χαριεστὰτῃ ἡμῶν βασιλοπούλα 'Αλεξάνδρα, θὰ ξεκαρδισθῇ, πιστεύομεν, ἀναγινώσκουσα τὴν περιεργον ἱστορίαν ἧς, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς, εἶναι ἀκουστία ἡρώς.

Ἡ ἀγαθωτάτῃ αὐτῆς καρδίᾳ, πιστὸν ἀντίγραφον τῆς μητρικῆς, δὲν θὰ πειραχθῇ δι' ὅσα ὁ **Ραμπαγᾶς** γράφει σήμερον καὶ δὲν θὰ συνερισθῇ δύο τρελλοὺς, τὸν λάτρην αὐτῆς ὃν φέρομεν αἴφνης ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τὸν ἀρηγούμενον τὰ κατ' αὐτὸν **Ραμπαγᾶν**.

✠

Δὲν εἶναι πρώτη φορά καθ' ἣν πτωχὸς τῷ πνεύματι καὶ τῷ βλακυντῷ ἄνθρωπος συλλαμβάνει ἔρωτα πρὸς γυναικὰ βασιλικῆς περιωπῆς καὶ λατρεῖ αὐτὴν φανταζόμενος ὅτι ἐπίσης παρ' αὐτῆς λατρεύεται.

Πάντες ἐνθυμοῦνται ἡ ἔμαθον παρ' ἄλλων τὸν πρὸς τὴν Ἀμαλίαν ἔρωτα ἐνὸς ἰθνηναϊκοῦ τύπου μὴ λείποντος ποτὲ ἐκ τῆς πλατείας τῶν ἀνακτόρων, κατὰ τὴν ὥραν τῆς μουσικῆς, καὶ ἀπὸ τῆς χουρμαδιᾶς ἀτενίζοντος ἀσκαρδαμυκτὶ τὰ παρὰ θύρα τῶν βασιλέων, ὅπως ἴδῃ τὴν περιπόθητον αὐτῷ ἄνασσαν.

Ἡ Ἀμαλία συνέβαινε πολλάκις νὰ ἐμφανισθῇ πρὸ τοῦ παραθύρου καὶ ἐκεῖθεν νὰ ἐπισκοπῇ διὰ τῶν διόπτρων αὐτῆς τὸ πλῆθος. Ὁ δὲ μονομανὴς ἔραστής αὐτῆς ἀπῆρχετο τότε καταγοητευμένος, διότι ἐπίστευεν ὅτι δι' αὐτὸν καὶ μόνον ἐνεφανίσθη ἡ βασίλισσα καὶ αὐτὸν μόνον παρετῆρει.

Ὁ νῦν ἥρως ἡμῶν κατέχεται ὑπὸ τῆς αὐτῆς καὶ χεῖρονος μονομανίας.

Ἀγαπᾷ τὴν Ἀλεξάνδραν.

Τὴν ἀγαπᾷ περιπαθέστατα.

Θὰ ἐλέγομεν ὅτι τρελλαίνεται δι' αὐτὴν, ἐὰν ἦδῃ δὲν ἦτο τρελλός.

* *

Ὁ ἡμέτερος ἥρως λέγεται Παλαιοκρατᾶς καὶ εἶναι πλέον γνωστὸς ἀνὰ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰς Ἀθήνας, ὅσον ὁ ποτὲ Δεκάστρος ἐκεῖνος, ὁ μάρτυς *Αικατερίνος*, πράξεις πέντε, ἀριθ. 5 φράγχα πέντε (5).

Ἀποτελεῖ τὸ θέμα τῆς γενικῆς συνομιλίας.

Ὁ Παλαιοκρατᾶς ὅμως αὐτός, πρὸς τιμὴν τοῦ εἰδώλου τῆς καρδίας του, αὐτοκαλεῖται Ἀλεξάνδρουβιτς.

Πρὸ ἡμερῶν ἐξεκίνησεν ἐκ τῆς μυροβόλου καὶ ὑδατοστεφοῦς Ἀνδρου κατευθυνόμενος εἰς Πειραιᾶ μόνος ἐπὶ λέμβου καὶ τραγουδῶν τὸ :

Βάρκα βαρκοῦλα πάρε με,

Τὸ :

Βάρκα θέλω ν' ἀρματώσω καὶ ἄλλαις βαρκαρόλαις τῆς ἐποχῆς.

Κατὰ τὸν τολμηρὸν αὐτὸν πλοῦν κατελήφθη ὑπὸ τρικυμίας καὶ διεδόθη ὅτι ἐπνίγη, ἀλλὰ διέψευσε τὴν διάδοσιν ταύτην ὁ ἴδιος, ἀποβάς αἴφνης δι' ἀτμοπλοίου εἰς Σύρον, τὴν κατ' ἐξοχὴν νῆσον τῶν γαμβρῶν διὰ πάντα ἄλλον ἐκτὸς αὐτοῦ.

Κατὰ τὸν διάπλουν εἶχον ἐξαντληθῇ τὰ τρόφιμά του. Τρικυμία, ἔρως καὶ πείνα.

Τρεῖς τρικυμῖαι τὸν ἐθασάνιζον, ἀλλ' ἀντεῖχεν ὁ γενναῖος.

Ἐπὶ ἡμέρας ὅλας καὶ νύκτας ἐπάλαιε μὲ τὸν κίνδυνον, μὲ τὸν θάνατον, ὁ ἐρτάψυχος αὐτός.

Ἀλλὰ μέγας καὶ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας καὶ νὰ ζητήσῃ εἰς γάμοι τὴν θελκτικὴν βασιλοπούλαν δὲν κατεβάλλετο.

Πᾶς ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ θ' ἀπληπίζετο. Αὐτὸς ἤλπιζε.

Ἐπὶ τέλους βλέπει ἀτμόπλοιον πλέον πρὸς τὴν λέμβον αὐτοῦ καὶ ἅμα προσήγγισεν ἀναφωνεῖ :

— Σᾶς διατάττω νὰ μὲ σώσετε. Εἶμαι ὁ Ἀλεξάνδρουβιτς, ὁ μνηστήρ τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας.

Τὸ πλήρωμα τοῦ ἀτμοπλοίου καταβιβάζει τὴν ἀναβάθραν καὶ τὸν καλεῖ ν' ἀναβῇ· ἀλλ' αὐτὸς ἀρνεῖται λέγων :

— Θέλω νὰ μ' ἀνεβάσετε μέσα μὲ τὴν βάρκα μου. Δὲν τὸ κουνῶ ἀπὸ τῆς βάρκας μου.

Οἱ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐνόησαν ὅτι ἔχουν νὰ κάμουν μὲ παράφρονα καὶ τὸν ἰσάριον μὲ τὴν λέμβον, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔμεινε καθ' ὅλον τὸν πλοῦν. Διὰ τοῦτο ὅταν ὁ κημαρῶτος τοῦ εἶπε :

— Τὸ εἰσιτήριόν σας, κύριε ;

— Τί εἰσιτήριο μου λές, ἀπήντησεν, ἐγὼ εἶμαι μέσα στὴ βάρκα μου· δὲν εἶμαι 'στὸ βαπόρι σας, νὰ πληρώσω εἰσιτήριο.

Ἀπάντησις ἣτις δύναται νὰ θαυμάσθῃ εἰς τὸ στόμα τοιοῦτου μονομανοῦς.

II

Ὁ Παπαμάρκος καὶ ὁ Ἀλεξάνδρουβιτς. — Ἀφίξεις εἰς Ἀθήνας. — Πῶς ἐνδύεται. — Τί λέγει περὶ τοῦ γάμου του. — Δὲν θέλει προικιᾶ. — Αἱ ὑποσχέσεις του. — Τηλεγράφημα εἰς Ἀνδρον. — Ὁ Ἀλεξάνδρουβιτς, εἰς τοῦ *Κακούση*. — Συμπέρασμα.

Ἐκ Σύρου ἐφρόντισεν ὁ Παπαμάρκος ὅπως ἀποστείλῃ τὸν ἐπίδοξον κατὰ φαντασίαν γαμβρὸν εἰς Ἀθήνας δι' ἐξόδων του. Ὁ κ. Παπαμάρκος ἔγεινε οὕτω ἰδανικὸς κουμπάρος.

Ὁ Ἀλεξάνδρουβιτς ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ἐξύρισε τὸν μύστακα, καὶ ἐφόρεσε *τουρμπάνι* ποδιῆρες, ἦτοι ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν κρεμάμενον, ἄνωθεν τῆς *ντρίτσας* του.

Ὁ ἡμέτερος ἥρως εἶναι εἴκοσι ἔως εἰκοσιδύο ἐτῶν, καμνύει δὲ συχνάκις τοὺς ὀφθαλμοὺς φανκριωτίζων ἀριστοκρατικῶς καὶ ἔχει περὶ ἑαυτοῦ μεγάλην ἰδέαν. Νομίζει ὅτι εἶναι Ἀλκιβιάδης, Ἀντίνοος, Ἀπόλλων κατὰ τὴν καλλονήν. Λέγει ὅτι τὸν ἐζήτησαν εἰς γάμον πολλοὶ πριγκιπέσσαι, ἀλλ' αὐτὸς, διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου, ἀπεράσισε νὰ πάρῃ τὴν Ἀλεξάνδραν. Θὰ δώσῃ, λέγει, τότε καὶ νυμφικὸν δῶρον, τὴν Κρήτην εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀμα ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ἔσπευσε νὰ τηλεγραφῇ εἰς Ἀνδρον :

Δήμαρχον Ἀνδρον.

Γάμος προσδιορίσθη προσεχῇ Κυριακὴν μετὰ πριγκιπίσσης Ἀλεξάνδρας.

Ἀλεξάνδρουβιτς.

Ὁ εὐτυχὴς αὐτὸς μονομανὴς ἀποτελεῖ ἀπὸ τινος τὸ ἐντρυφήμα, τὸ *great attraction* τοῦ Καφέλου Κακούση, ὅπου, κατὰ πᾶσαν ἐσπέραν, συρρέει πλῆθος ἀπειρον διὰ νὰ θαυμάσῃ τὸν ἄνδρα.

Ὁ κ. Κακούσης σκέπτεται νὰ βάλῃ εἰσιτήριο μετὰ φόρου. Εἰδοποιεῖται περὶ τοῦτου τὸ ἐνδιαφερόμενον ἰσοζύγιον.

* *

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος θὰ ἦτο δυστυχὴς ἂν ἐθεραπεύετο. Ἡ τρέλλα εἶναι ἐν εἶδος εὐτυχίας.

Ραμπαγᾶς.

ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΝΕΙΑΤΑ

Σὲ μὲν μικρή.

Ἀφιερωταὶ τῷ φίλῳ Μ.

Τὰ περασμένα νειάτα μου ἡ νεότης της ποτίζει
 Καὶ τῆς ζωῆς μου τὸ δεξιὸν θαρρεῖς καὶ ξανανθίζει.
 Τὰ μαραμμένα φύλλα του καὶ πάλι πρασινίζουν,
 Ξεχνόντες τὸ χιρόλωρο καὶ στὰ κλαριά χαρίζουν
 Τῇ φορμῇ τῆς ἀνοιξίς, τῇ γδύμῃ του σκολίζουν
 Καὶ χαίρονται μαγιάμπριλα δροσάτα, μυρωδάτα
 Καὶ γλυκοκελαδῆματα τὰ περασμένα νειάτα.

Μεσόκοπος.

ΠΙΦ! — ΠΑΦ!

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΑΣΤΥ. — Καμμία πάλιν ὁμοιότης, μὰ καμμία δὲν ὑπῆρχε μὲ τὸ πρωτοτύπον εἰς τὴν εἰκόνα τῆς μνηστῆς τοῦ Διαδόχου ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀποπείρᾳ τῆς Ἀκροπόλεως πρὸς ἐξ-εικόνισιν αὐτῆς. Εὐτυχῶς εἴχομεν τὸ Ἀστυ, τὸ ὅποσον μᾶς ἔδωκε καλλιτεχνικώτατα ἐξεργασμένην καὶ τετυπωμένην τὴν ἀληθῆ Σοφίαν.

Ἡ νεάνις δὲν εἶναι ὠραία, οὔτε κανονικοῦς ἔχει τοὺς χαρακτήρας τοῦ προσώπου, ἀλλὰ λέγουσιν ὅτι εἶναι ἀγαθωτάτη. Ὅσον ὅμως ἀγαθὴ καὶ ἂν ᾖναι μία γυνὴ δὲν θὰ συγχωρήσῃ ποτὲ ἄνθρωπον γελοιολογῆσαντα τὴν ὄψιν αὐτῆς. Ἡ φιλαρέσκεια παρὰ τῇ γυναικί εἶναι σχεδὸν ἄνευ ἐξαιρέσεως ἀνωτέρα παντός ἄλλου αἰσθήματος.

Ἡ Σοφία τῆς Ἀκροπόλεως ἦτο, μία κοπέλα ἀπὸ κείναις ποὺ κολλοῦν οἱ ναυτοὶ στὰ σεντούκια τους.

Μὰ τί ἐπιμονὴ νὰ θέλῃ καὶ καλὰ καὶ σώνει νὰ μᾶς περάσῃ τὰς εἰκόνας τῆς ὡς σοδαράς ἐνθ' εἶναι τότε κωμικαὶ καρικατοῦραι καὶ ποτὸς τῆς εἶπε τόσον ἀναισχύντως νὰ καρικατοῦρῃ τὸν κόσμον;

Ἀδιαντροπιά ὅλως διόλου ΤΣΟΥΣΙΚΗ!

Η ΑΜΦΙΤΡΙΤΗ ΚΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ. — Κατὰ τὰς πληροφορίες τῶν αὐλικῶν ἐφημερίδων, ἦτοι τῆς ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ κλπ. ἡ ἐν Τεργέστῃ ὁρμούσᾳ ΑΜΦΙΤΡΙΤΗ διατάχθη νὰ παραλάβῃ γαϊάνθρακας, ὅπως ἡ ἐτοίμη νὰ μεταφέρῃ τὸν βασιλέα εἰς Πειραιᾶ. Ὅσάντις ἀνεγνώσθαι τοιαύτην εἰδησίην, καὶ τὴν ἀναγινώσκοντες συχνὰ ἐνθυμούμεθα, χωρὶς τὰ θέλωμεν, ὅποια τις ἦτο ἡ Ἀμφιτρίτη τὸ πάλαι καὶ ὅποια εἶνε σήμερον ἡ τύχη της. Ἡ κυματαφρόπλιστος Θεὰ, ἥτις ἐδέχτο ποτε εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆς τὸν ἐννοσίγαιον Ποσειδῶνα, ὅποιον ἄνδρα δέχεται τώρα! . . . Καὶ πῶς ἀπὸ κραταιᾶς Θεᾶς κατήντησε καμὰ ρεῖρα τῆς Αὔλης καὶ οἴας, ὦ Ζεῦ, Αὔλης!

Κρῖμα στὸ κάρβουν!

ΤΟ ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΟΙ ΒΑΡΚΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. — Εἶναι ὅλοι παληκάρια οἱ βαρκάρηδες τοῦ Πειραιῶς, ἀλλὰ τὴν παληκαριά των μεταχειρίζονται πρὸς βλάβην τῆς ἐργασίας αὐτῶν. Ἐκείνη ἡ ἔφοδος αὐτῶν ἡ πειρατικὴ μὲ τὸ ἐπικινδύνουν ἀπὸ τοῦ καταπλέοντος ἀτμοπλοίου γάντζωμα καὶ ἐν καιρῷ σφοδρότατου ἀνέμου γίνεται πολλάκις προξενὸς δυστυχημάτων. Διὰ τὸ ὅτι κ. Θερμησιώτης δὲν προσπαθεῖ νὰ πιάτῃ αὐτὸ τὸ ἄτοπον; Ἐπειτα ἄλλο κακὸ γίνεται μὲ τὴν συσσωρεύσει μαγικῶν εἰς τὰς λέμβους πρὸς ἀποκόμισιν ἀποσκευῶν τῶν ἐπιδητῶν. Οὐδεμία προσοχὴ δίδεται παρὰ τοῦ λεμβοῦχου εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν. Πηδᾷ μέσα στὴ βάρκα των κάθε καρδιάς καρδί καὶ τὰ πράγματά σου κινδυνεύουν πολλάκις νὰ ἀποκομισθῶσι μακράν σου διὰ παντός. Εἰς τοῦτο δὲ πρέπει νὰ ρίξῃ τὸ μάτι τοῦ ὄχι μόνος ὁ λιμενάρχης ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος πολυόμματος Φόν.

ΚΗΛΙΣ ΩΡΑΙΟΥ ἈΡΘΡΟΥ. — Ὁρατὸν ἀληθῶς καὶ λογικώτατον ἄρθρον ἀνέγνωμεν ἐν τῇ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ τῆς Δευτέρας, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ κτλ. Ὁ γράφων Ν. Μ. ὑπογραφομένος τοῦ θίδει καὶ καταλαβαίνει τοῦ ἀγυρτο-Λασσάλ μὲ τῆς ψευτοτρούπαις του. Τὸ ἐξηλεύσαμεν αὐτὸ τὸ ἄρθρον καὶ ἂν ἡ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ δὲν εἶχε τόσον εὐρετὴν κυκλοφορίαν θὰ τὸ ἀνεδημοσιεύσαμεν.

Δυστυχῶς ὅμως, ἀρχιμίζει τὸ καλλιτέχνημα τοῦτο ὑπὸ τινῶν σλοικισμῶν, ὁμοίων πρὸς κηλίδας ἐπὶ καταλεύκου μεταξίνου ὑφάσματος. Ἰδοὺ εἰς τῶν μαργαριτῶν τοῦ ἄρθρου τοῦτου ὃν ἀλλεῖομεν

μὲ κλειστοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἄνευ καταδυτικῆς μηχανῆς. Ἡ πέμπτη παράγραφος αὐτοῦ ἀρχεται οὕτω:

«Ἰδοὺ ΘΘΕΝ ἡμεῖς» κτλ.

Γνωστὸν ὅτι τὸ ΘΘΕΝ πάντοτε προτάσσεται, καὶ οὐδέποτε ἐπιτάσσεται.

Ἀλλ' εἰς τὴν τσοουσιουχὸν ἐφημερίδα ὅπου περνοῦν καὶ καὶ λάθῃ καὶ ἀνοήσιαι αὐτὰ εἶναι μικρὰ πράγματα, εἶναι τὰν νὰ ζητᾷς ψύλλους στ' ἄχρεα.

Νωπότατα εἶναι εἰσέτι ἐν τῇ μνήμῃ ἡμῶν ἄρθρα αὐτῆς ἀρχόμενα οὕτως αὐθῶς ἅμα δὴ ὁ ἥλιος ὁπισθὲν τοῦ Ὑμηττοῦ ἡ εἰς Γερμανίαν ἐντὶ θανάτῳ τοῦ αὐτοκράτορος ἀπώλεσε τὸν ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ αὐτῆς, ὅπου ἡ μεγалоπολις γίνεται ἐπαινημένης μεγαλοπολις μεταφράσεις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ὅπου, προκειμένου περὶ ἐκτελέσεως θανατικῆς ποινῆς, τὸ executer μεταφράζεται πότε διὰ τοῦ καρατομῶ καὶ πότε διὰ τοῦ ἀπαγχονίζω (τὸ φυλάττομεν αὐτὸ τὸ φύλλον της, ἀπὸ τοῦ χρόνου τῶν καρατομήσεων) καὶ βλέπεις φράσεις ὡς τὰς ἐξῆς:

«Ὁ κατάδικος φράσας πρὸ τῆς λαίμη τὸ μοῦ ἀνέβη τὰς βαθμίδας αὐτῆς καὶ ἀπηγγέχοντο καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. Ἀ! ἐνεθυμήθημεν καὶ ἐν ἄλλο ἀκροπολιτικόν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀριστοῦργημα εἰς τὸ εἶδος του. Ἰδοὺ αὐτό»

Ἐγίνετο εἰς τὰ Ἀθηναῖα-Πειραιεὺς λόγος περὶ τοῦ Σεΐφουλλάχ βέη καὶ ἐπηνέετο οὗτος ὡς ἀκούρατος καὶ ταχὺς πεζοδρόμος. Τὸ φύλλον ἔλεγεν· «Ὁ Σεΐφουλλάχ διήνυσεν ἐντὸς δύο μόνων ὥρων τὸν ἅπ' Ἀθηνῶν μέχρι Πεντέλης δρόμον. ἐπανεκάμφε δὲ εἰς Ἀθήνας ΕΝΤΟΣ ΟΛΙΓΩΝ ΛΕΠΤΩΝ (Ι)

Ο ΓΑΜΟΣ ΉΤΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΠΑΩΜΑ. — Ὁ Παρισινὸς «Γαλιτῆς» ἔλαβεν ἐκ Βερολίνου βαρυσήμαντον τηλεγράφημα τελευτῶν διὰ τῶν ἐξῆς:

«Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι διὰ τοῦ γάμου τοῦ μέλλοντος βασιλέως τῶν Ἑλλήνων μετὰ γερμανίδος πριγκιπίσσης, ἡ γερμανικὴ πολιτικὴ μέλλει νὰ ὑποκαταστήσῃ τὴν ἐν Ἑλλάδι νῦν ὑπερέχουσαν γαλλικὴν πολιτικὴν.»

Λοιπὸν ὄχι ὁ καυχῆς, ὡς βλέπετε ἐδῶ, ἀλλ' ὁ γάμος ἦταν γιὰ τὸ πάλωμα.

Ἐν τούτοις φύλαξε τὴν ὁρεξίν σου, γερμανικὴ πολιτικὴ. Καθὼς λέγει ὁ λαός.

Ἀδιαφόρετα πασχίζεις καὶ τοῦ κακοῦ πολεμῆς

Τὸ ψαράκι τοῦ ψαρεύεις μὴν ἐλπίζεις νὰ τὸ φᾶς.

Δὲ θὰ πιάσης οὔτε μαρίδα, μὲ δὲ τὴν Σοφίαν καὶ ἂν δολώσης τ' ἀγκίστρι σου.

Οἱ Γάλλοι θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ᾖναι πάντοτε ἀδελφοὶ μας. Ἀλλοῦ! ἄλλοῦ!

ΣΚΟΛΟΓΙΔΗΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. — Ὁ κ. Στέφανος Σκουλούδης, δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν θέτει εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ 3,000 δραχμῶν ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων. Ἀξίος στεφάνου εἶναι ὁ κ. Στέφανος δι' αὐτό. Τοῦ βασιλέως ἡ συνδρομὴ εἰσέτι καθυστερεῖ, φαίνεται δὲ μέχρι τοῦδε ὡς ἂν ἀγρόν ἡγόρασε καὶ πράγματι ἡγόρασε κτήμα περὶ οὗ ἴδε περαιτέρω ὅσῳ διὰ τὴν τοῦ διαδόχου ἀδιαφορίαν, καὶ αὐτὸς δικαιολογεῖται οἷοι ὁ ἄνθρωπος γυναῖκα ἔζημε.

ΣΚΕΨΙΣ. — Οὐδεὶς σεισμὸς δύναται νὰ ἐξισωθῇ πρὸς ἐκεῖνον ὃν αἰσθάνεται ἡ καρδία φιλαργύρου ἐκ τῶν σφοδρῶν αὐτῆς παλμῶν, ὅταν ἐπαπειλῆται διὰ ζητήσεως ἀργυρίου ἢ τζέπη του.

Ο ΡΑΜΠΑΓΑΣ ΚΑΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ. — Νόστιμον ἐπεισόδιον συνέβη εἰς τὸν τετράδιπλον ΡΑΜΠΑΓΑΝ τῆς Κυριακῆς μὲ τὴν ἀστυνομίαν. Ὁ κ. γραμματεὺς τῆς διευθύνσεως, καθὼς ἐμάθομεν, ἔδωκεν εἰς τοὺς κλητῆρας τὴν ἐξῆς διαταγὴν:

— Προσέξτε τοὺς ἐφημεριδοπώλας νὰ φωνάζουν καὶ νὰ πωλοῦν ὅλα τὰ ἄλλα φύλλα, μόνον τὸν ΡΑΜΠΑΓΑΝ νὰ μὴν πωλοῦν.

Οἱ κλητῆρες ὅμως ἀντελήφθησαν τοῦ ἐναντίου, ἐνόμισαν δηλαδὴ ὅτι ὁ κ. Θωμόπουλος τοὺς διέταξε νὰ μὴ πωλοῦν οἱ πωληταὶ τὰ ἄλλα φύλλα παρὰ μόνον τὸν ΡΑΜΠΑΓΑΝ.

Τὰ παιδιὰ καταχαρούμενα διὰ τὴν ἀπροσδόκητον αὐτὴν ὑποστήριξιν τῆς Ἀστυνομίας, ἐνθ' αὐτὰ, μὲ τὸ τετράδιπλον, ἐδίσταζον νὰ φωνάζουν τὸ «Γενηθήτω φῶς» καὶ ἔκραζον μόνον ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ τετράδιπλος, τρέχουν εἰς τὸ πρακτορεῖον, ὅπου ἦτο κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ὁ ἐκ τῶν πρακτόρων κ. Δημητρακούλις καὶ ἀναγγέλλουν τὴν ἀστυνομικὴν ἀπαγόρευσιν.

— Παράξενον, διαλογίζεται άπορων ό κ. Δημητρακούλας ν' άπαγορεύουν τόν Σ ύ μ π α ν ποδ γράφει γιά τ' άστέρια και τήν Έ φ η μ ε ρ ί δ α τ ω ν Κ υ ρ ι ω ν και νά υποστηρίζουν τόν ΡΑΜΠΑΓΑΝ γράφοντα κατά βασιλείας και Τρικούπη ! Έδω καί θά τρέχη.

Έν τούτοις, έως ότου διαλευκανθή τó σκοτεινόν αυτό ζήτημα, οί προσφιλείς έφημεριδοπώλαι, ζωηροί, ζωηροί, γοργοί και άκούραστοι έτρεχον, έτρεχον, και διελάλουν, διελάλουν και επώλουν, επώλουν τά φύλλα του ΡΑΜΠΑΓΑ σωρηδόν.

Ο ΡΑΜΠΑΓΑΣ δέν είναι άχάριστος και όφείλει νά εκφράση τήν ύψηλήν του ευάρεσκεϊαν τή ημετέρα Άστυνομία επί τή παρ' αυτής τοιαύτη έξαιρετική υποστηρίξει των συμφερόντων αυτού.

Ήσαν έχης τέτοιους έχθρους τί τούς θίς τούς φίλους :

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΚ ΔΙΨΗΣ. — Κραυγήν άπειπισίας ρηγνύει ή ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ύπολογίζουσα ότι μετ' ού πολύ θά έχρυν αι Άθηναι μόνον 5 ΟΚΤΑΕΣ ΝΕΡΟ. Καί είχε δίκαιον αυτή πρώτη νά βάλη τής φωνής, διότι εξ όλων των έφημερίδων αυτή κυρίως θά πάθη εκ τής λειψυδρίας, καθό έχουσα ανάγκην νά ποτίζει δι' ύδατος τήν άτμοκίνητον μηχανήν των πιεστηρίων αυτής. Άλλ' ή φωνή αυτής θά είναι φωνή βοώντος εν τή έρήμῃ τής Σαχάρας εις ήν προσπαθεϊ νά μεταβάλῃ ο Φιλήμων τήν εις χεῖράς του έμπεσοῦσαν πόλιν. Πρέπει νά γυρίσῃ κανείς τής γειτονίας νά ιδῇ τί τραβοῦν αι οικογένειαι του λαοῦ μ' αυτήν τήν έλλειψιν τοῦ νεροῦ. Έχει βρωμήσει πλέον και κινδυνεύει νά ψειριάσῃ και νά ψωριάσῃ ο κόσμος από τήν άπλυσιά. Χιλιάδες ανθρώπων φέρουν τó πένθος τής πλύστρας των καθώς λέν οι Γάλλοι, δηλαδή φοροῦν μαῦρα πλέον από τή λερά ποκάμισα και σώδρακα.

Η άκαθαρσία είναι μήτηρ τής επιδημίας. Η μήτηρ δέν θ' άργήσῃ νά φέρῃ τó τέκνον της, ένφ' ο αεροβάμων ήμῶν Δήμαρχος θά χάνεται εις τά ύψηλά του και αἰθέρια σχέδια.

Μά δέν εύρίσκονται χίλιοι τουλάχιστον δημόται έδω νά τρέξουν νά φωνάζουν κάτωθεν τοῦ τρικουπικοῦ έξώστου ένα βροντερόν «Κάτω ο Φιλήμων», έν όσῃ έχρυν τήν δύνημιν νά τó φωνάξουν και πρὶν ξεραθῇ από τή δίψα τοῦ λαοῦ γινῇ των ;

Φιλήμονα, Φιλήμονα

Καλά στερνά, καλά στερνά.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΓΝΩΜΗ. — Άφοῦ μόλις μετ' όκτώ δένά χρόνια μπόρουν νά έχρυν αι Άθηναι τó νερόν τής Στυμφαλλας, άντί νά μετατεθῇ έδω ή Στυμφαλία δέν μετατίθενται εις αυτήν αι Άθηναι, άνευ βασιλικοῦ διατάγματος ; Περιμένομεν άπάντησιν.

ΔΡΑΚΟΝΤΕΙΟΣ ΔΙΔΑΓΩΓΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΗΣ. — Έλάδομεν ένυ πόγραφον έπιστολήν διαδιδάξουσιν ήμῖν τά παράπονα έκάτον μαθητῶν παρ' ών ή διδασκάλισσα της γ' δημοτικῆς σχολῆς κ. Έλένη Γεωργίου άπήτησε διδάκτρα 30 λεπτά, έπειδή δέ ταῦτα δέν έδόθησαν παρ' τινων πτωχῶν κορασίων εύθους τήν έπομένην ήμέραν, ή διδασκάλισσα προσηνέχθη, άποτόμως και ύβριστικῶς πρὸς αυτά, άπειλοῦσα και άπρόβολήν ως έγκυρος εκ τοῦ θυμοῦ. Αὐτά μας εξέπληξαν, κυρά δασκάλα, διότι μας είναι γνωστόν ότι διά νόμου άπηγορεύθησαν τά διδάκτρα. Τί άπολογεῖσθε, διά νά μὴν επανέλθωμεν :

ΣΜΙΤΟΤΡΟΥΠΚΑΡΔ

Σας τó δίδομεν ως γύμνασμα προφοράς. Είναι τó όνομα νέου κτήματος τó όποτον ήγόρασεν ο Γεώργιος κατ' αυτές, 20 χιλιάμετρα μακρά, της Κοπεγχάγης, άντί σπουδαιοτάτου χρηματικοῦ ποσοῦ. Καλορίζικο. Αυτό τó θεωροῦμεν ως σημειον των καιρῶν. Φαίνεται ότι τοῦ μυρίζεται προσεχῆς ιδιωτικὸς βίος. Ός τόσο όμως έδω ποτὲ δέν άπεφάσισε νά άγοράσῃ κτήματα, έν και θά πῃτε ότι δέν έχει ανάγκην νά άγοράσῃ άφοῦ τοῦ τά χαρίζουν. Ήδη μάλιστα λέγουν ότι θεωρεῖ ως εξηφαλισμένην τήν δωρεάν αὐτῇ παραχώρησιν της Κάρλας λίμνης της Θεσσαλίας και των λιμνῶν Φενεοῦ και Στυμφαλλας. Άγαπᾷ, βλέπετε, τās λίμνας μηδὲ νά ἦταν χέλι. Καμάκι ποῦ τοῦ χρειάζεται !

ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

Η σημερινή ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ γράφει ότι αι έορταί της εικοσιπενταστηρίδος θά πανηγυρισθῶσι μεγαλοπρεπῶς καθ' όσον 33 πρίγκιπες εδῆλῶσαν ότι θά έλθουν, αναμένονται δέ 44 μὲ βαρύτητα (ένα

καντάρι) τοιοῦτοι και 10 χιλιάδ. ξένοι. Καθ' ημετέρας όμως πληροφορίας θά έλθουν περισσότεροι, διότι περιμένεται ο Σαλάρ Γιούγκ (έκεῖνος ο όνουχοῦντων γυμνά τά ιδρωμένα πόδια του θαυμαστής τοῦ Τρικούπη) ο Σάχης της Περσίας, ο έμίρης τοῦ Άφγανιστάν, ο κεδῖθς της Αιγύπτου, ο άναξ των Ζουλοῦ, ο άρχηγός των Νιάμ-Νιάμ της Άφρικῆς και λοιποὶ σπουδαῖοι. Έπειδή δέ είναι φόβος μήπως εις τόν δῆμον τοῦ Φιλήμονος λυσσάξουν γιά νερό, θά τούς παρακολουθήσῃ ο Παστέρ. Καθ' όλα δέ τά φαινόμενα, τó άνειον τοῦ δήμου θά φαγωῖῃ εις τās έορτάς.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Ο Βασιλεὺς της Δωρίδος. — Πάντες γνωρίζομεν ότι ο Βασιλεὺς μας Γεώργιος ο Αος, βασιλεύει έφ' όλων των έπαρχιῶν της Ελλάδος. Κι έν τούτοις έν τή έπαρχία Δωρίδος, ύπάρχει άλλος Βασιλεὺς, εις θν αἱ εκεί στρατιωτικαί άρχαί άπονέμουν τιμὰς όλως εκτάκτους και άνωτέρας και αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Ο Βασιλεὺς της Δωρίδος, είναι ο έκειθεν Βουλευτῆς κ. Γεώργιος Λοιδωρίκης. Ίδου δέ τί γίνεται έν Βιτρινίτζη, παραλίῳ πόλει της Δωρίδος όταν φθάνη εκεί διά τοῦ άτμοπλοίου ο Βασιλεὺς της Δωρίδος κ. Γεώργιος Β' Λοιδωρίκης. Ο διοικητῆς τοῦ μεταβατικοῦ Δωρίδος λοχαγός τοῦ πεζικοῦ κ. Μερεντίτης, μυνθάνων τήν άφιξιν τοῦ Βασιλέως της Δωρίδος, κατέρχεται εις τήν εἰρημένην παραλίον πόλιν, και πρὸ τής άποβάσεως τοῦ Βασιλέως του παρατάσσει άμέσως εις γραμμὴν τούς ύπ' αὐτόν στρατιώτας και ύπαξιωματικούς, προστάσσει αὐτοὺς πρὸς τιμὴν τοῦ άφιχθησομένου Βασιλέως, νά φέρωσι και νά παρουσιά-ζωσιν όπλα, και κατά τó τέλος της ύποδοχῆς νά πυροβολῶσι τοςάκις έως νά εξαντλήσωσι τά φυσίγγιά των, τά όποια πληρώνει γενναίως ο εύγενής Βασιλεὺς της Δωρίδος. Εἴτα συνοδεύει ο εἰρημένος λοχαγός τόν Βασιλέα του μέχρι Λοιδωρικίου. Τ' αυτό συμβαίνει και κατά τήν άναχώρησιν του, εκ Λοιδωρικίου πρωτευούσης της Δωρίδος.

Ίσως πολλοὶ δέν θά πιστεύσωσι τ' άνωτέρω, και όμως ο γράφων ταῦτα εκ Λοιδωρικίου, προτείνει ως άξιοπίστους μάρτυρας, άντιληφθέντας τούτω, τούς κ. κ. Π. Κολοκανάκην εξ Άμφίσης, Γ. Σεπεντζήν δήμαρχον Εῦπαλίου, Χαρ. Κουτζουμπάκην πρόην δήμαρχον, Π. Κουτρούκην πρόην δήμαρχον, Καράμπελαν και Εὔστ. Δρομάζον κτηματίας έν Δωρίδι.

Επὶ των άνωτέρω αναμένομεν άπάντησιν παρὰ των αὐλικῶν έφημερίδων.

Άστυνόμος και μηχανικός Πειραιῶς. — Μεταξὺ τοῦ άστυνόμου Πειραιῶς κ. Σωτήρχου, και τοῦ μηχανικοῦ της πόλεως κ. Ροῖλου άνεφύη έρις άγνωστον διά τίνας λόγους. Τήν έριδα ταύτην, οί κύριοι οὔτοι έζητήσαν διά τοῦ τύπου νά λύσωσι, και έγραψαν ο μὲν κ. Σωτήρχος, ότι ο κ. Ροῖλος χαρίζεται δῆθεν εις διαφόρους δίδων παρανόμως άδειας οίκοδομῶν κλπ. ο δὲ κ. Ροῖλος ότι ο κ. Σωτήρχος καλύπτει δῆθεν διαφόρους άξιοποιούς πράξεις κλπ. Τό ζήτημα τοῦτο έν τή πόλει Πειραιῶς, έγείνε της ήμέρας και πολλαί περί τούτου συζητήσεις γίνονται έν τοῖς καφεῖσι. Έπειδή δέ τó ζήτημα είναι πολὺ σκανδαλώδες, και ένδιαφέρει τούς φίλους Πειραιεῖς, ο «Ραμπαγᾶς» θά έξετάσῃ τά καθέκαστα και θά γράψῃ. Δέν πιστεύομεν δέ, ότι τά αἴτια τοῦ κ α υ γ ᾱ των δύο άνωτέρω ύπαλλήλων νά έχωσι σχέσηιν, με τó προσφιλὲς εις τούς δημοσίους ύπαλλήλους κ ο λ ο κ ο υ ρ ο ν.

ΤΕΛΩΝΙΑΚΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. — Φαίνεται ότι ή δικαστική καταδίωξις των τελωνειακῶν ύπαλλήλων τοῦ Πειραιῶς, δέν έχομεν ού-

δεμίαν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς διαδόχους τῶν καταδιωχθέντων. Οὕτω ὁ ἐλεγκτὴς τοῦ τελωνείου Πειραιῶς κ. Ρωμαῖος περὶ τοῦ ὁποῦ μὲχρι σήμερον οὐδὲν παράπονον εἶχεν ἀκουσθῆ, μετέβαλε πορείαν, καὶ ἤρξατο κατὰ τὸ σύστημα τὸ π α λ α ἰ ὀ ν, τὸ ὁποῖον ἐστὶτε τοσούτους τελωνειακοὺς εἰς τὰς φυλακὰς, νὰ διαίρη τούτους εἰς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς προσερχομένους εἰς εὐ ν ο ο ὁ μ ε ν ο ὁ υ ς καὶ μὴ. Καὶ οἱ μὲν εὐ ν ο ο ὁ μ ε ν ο ἰ εἰς τὸν τελωνισμόν τῶν ἐμπορευμάτων, οὐ μόνον προτιμῶνται τῶν ἄλλων ἐμπόρων, ἀλλὰ καὶ εἰσάγονται εἰς τὸ κιγκλιδωτὸν κουδούκιον τοῦ ἐλεγκτηρίου, εἰς δ κλείονται μετὰ τοῦ κ. Ρωμαίου, καὶ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ δημοτικοῦ φόρου Ἀθηνῶν. Ἐκεῖ πλέον τί γίνεται, ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ μαντέψωμεν.

Τ' ἀνωτέρω δὲν τὰ γράφομεν ἡμεῖς διὰ νὰ συκοφαντήσωμεν τὸν κ. Ρωμαῖον, τὰ γράφει ἐν τῇ προχρυσῇ «Ἀκρόπολιν» ὁ ἀξιοτίμος ἐμπόρος Ἀθηνῶν κ. Π. Μ. Ἀναστασόπουλος, πρὸς δὲν ὁ κ. Ρωμαῖος, ἐφέρθη ἀποτόμως καὶ βαναύσως, μὴ τελωνίσας οὐδὲ τὰ ἐμπορεύματά του καίτοι εἶχε σειρὰν, ἀλλὰ προτιμήσας ἄλλον ἐμπορὸν μετὰ τοῦ ὁποῦ ἐκλείσθη εἰς τὸ ἐλεγκτήριον. Δὲν γνωρίζομεν τί ἐνηργήθη ἐπὶ τῆς καταγγελίας ταύτης τοῦ εἰρημένου ἐμποροῦ, ἀφοῦ μάλιστα καὶ αὐτὴ ἡ ὑπουργικὴ «Ἀκρόπολις» ἔγραψε συνεπιφάνειαν τῆς διατριβῆς ταύτης, ὅτι αἱ προτιμήσεις αὐτῶν τῶν εὐνοουμένων ἐμπόρων ἐν τῇ τελωνείᾳ Πειραιῶς εἶναι πάντοτε ὑποπτοί, τὰ δὲ κ ο υ β ο ὁ ὁ κ λ ι α καὶ αἱ ἐντὸς αὐτῶν ἰδιαίτεραι συνουλίαι πολὺ μ ο υ σ τ η ρ ι ὡ δ ε ἰ ς. Ἡμεῖς γνωρίζομεν μόνον τοῦτο, ὅτι ὁ κ. Ρωμαῖος προστατεύεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Θεοτόκη, καὶ ἔμεθα βέβαιοι ὅτι ἐπὶ τῆς προκειμένης υποθέσεως οὐδὲν θὰ ἐνεργήθῃ διότι ἐν Ἑλλάδι, ὅστις ἔχει «Μπάρμπα» στὴν Κορώνη» μένει πάντοτε ἀκαταδίωκτος, καὶ εἶναι ἀνώτερος τοῦ νόμου.

ΜΠΑΞΙΣΙ ΕΝΑ ΤΑΛΛΗΡΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟ. — Κατὰ τοῦ ὕγειονόμου Πειραιῶς κ. Κονταράτου, ὡς γράφουσιν ἡμῖν, ἐδόθη πρὸ τινῶν μηνῶν καταγγελία διὰ διαφόρους ἀξιοποιοῦντας πράξεις καὶ ἐνηργήθησαν ἔκτοτε αἱ δέουσαι ἀνακρίσεις ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Μείντανουπόλου. Ἀλλὰ μὲχρι σήμερον οὐδὲν βούλευμα ἐξεδόθη. Τί συμβαίνει; Μήπως καὶ ὁ ὕγειονόμος Πειραιῶς ἔχει μ π α ξ ἰ σ ἰ α καὶ ἔν τῇ ν κ ο ρ ὡ ν η; Το περιεργὸν εἶναι ὅτι καταγγέλλεται ὁ ἀνωτέρω ὕγειονόμος, μετὰ τῶν ἄλλων, ὅτι ἔλαβε μ π α ξ ἰ σ ἰ α καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ Τουρκικῇ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Κλονῆν, ὅστις μὲ τὸ πλοῖόν του κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ πρὸ τινῶν μηνῶν ἄνευ ναυτολικῶν ἐγγράφων, ὁ δὲ κ. ὕγειονόμος τοῦ ἔδωκεν ἐλευθέραν κοινωνίαν, δίχως νὰ εἰδοποιήσῃ οὔτε τὸ ὑπουργεῖον οὔτε τὸ τελωνεῖον. Πολὺ τὰ κατεβίβασε τὰ μ π α ξ ἰ σ ἰ α ὁ κ. ὕγειονόμος Πειραιῶς, ἂν πράγματι ἀληθεύουσι τὰ κατ' αὐτοῦ καταγελλόμενα.

Εἰς ὑποδικὸς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Ἀθηνῶν. — Ὁ ἐλεγκτὴς τοῦ τελωνείου Πειραιῶς κ. Νομικός, ὁ παραπεμφθεὶς εἰς τὸ Κακυργιοδικεῖον διὰ τὰ τελωνειακὰ Σύρου, ὅχι μόνον δὲν ἀπελύθη εἰσέτι τῆς ὑπερσείας, ἀλλὰ οὐδὲ εἰς τὰς ποινικὰς φυλακὰς διαμείνει. Ὁ κ. Νομικός, ἐκ τῶν εὐνοουμένων τοῦ κ. Τριχοῦπη, ἀντὶ νὰ μὲν εἰς τὰς φυλακὰς, μένει εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Ἀθηνῶν ἄνευ φρουροῦ, ἐξερχόμενος τακτικὰ εἰς τὸν περίπατόν του. Αὐτὸ θὰ εἴπῃ δικαιοσύνη ἐν Ἑλλάδι. Οἱ νόμοι ἰσχύουν μόνον διὰ τοὺς ἀπροστατευτούς. Ὁ κ. Νομικός πιστεύει ὅτι τὸν ἐνταῦθα ἐφετεῖον θὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας. Ὁ κ. Νομικός καὶ ὁ βουλευτὴς ἀδελφός του, ἂς μὴ ὀνειρεύονται ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ ἐφετερίου μάλιστα τῶν Ἀθηνῶν, οἱ δικασταὶ τοῦ ὁποῦ διακρίνονται διὰ τὸν σεβασμὸν τῶν πρὸς τοὺς νόμους.

Ρέπορτερ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

ΚΑΦΕΙΟΝ ΤΩΝ «ΒΟΥΛΗΦΟΡΩΝ»

(ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι τῆς Βουλῆς)

Τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ ἀπέναντι τῆς Βουλῆς, καφεῖον ἡ α' Ἀττικῇ, ἔλαβε πάλιν τὸ παλαιὸν του ὄνομα, ὡς τὸ ἐδάπτισεν ὁ φίλος δικηγόρος κ. Στεφανίδης «Καφεῖον τῶν Βουλευφόρων». Οἱ φιλόκαλοι καὶ περιποιητικοὶ διευθύνται τοῦ καφεῖου τούτου, κ. κ. Χρ. Μαραβελάκης, καὶ Ἀναστ. Λεωνάκης, ἀνεκαίνισαν τοῦτο καθο-

λοκληρίαν διὰ νέων ἐπιπλῶν κλπ. Ὁ ἐν τῇ καφείᾳ τούτῃ διδόμενος πρὸς δένα (ἀριθ. 10) καφὲς εἶναι ἔκτακτος. Ἐπίσης καὶ τὰ ἄλλα ποτὰ εἶναι ἀπὸ τὰ ἐκλεκτά. Ὁ δὲ ν α ρ γ ι λ ἔ ς ὁ διδόμενος εἶναι μοναδικὸς διὰ τοὺς θ ε ρ γ ι α κ λ ε τ δ ε ς.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

Καν' Ἀνεψιμᾶν Ἀδακούμογλου. — Τὸ θέμα ἐξεθύμανε. — Κον Σφήκα. — Περὶ τοῦ γνωστοῦ Τσοῦση τὰ ἐπισταλέντα σκάνδαλα δὲν δημοσιεύονται ἐπὶ τοῦ παρόντος, δι' ἑλλειψιν χώρου. Εὐχάριστως θὰ δημοσιευθῶσιν αἱ πληροφορίες σας περὶ τῆς ὥρας τοῦ Ε. — Πρὸς πάντας τοὺς καθυστεροῦντας συνδρομηταίς. Σπεύσατε νὰ ἐμ. βάλετε τὴν συνδρομὴν σας ἄλλως ἀμειλίχως θὰ σὰς παύσωμεν. — Ὑποπρακτορεῖον Ναυπλίου. Μανθάνομεν ὅτι αὐτοῦ κατήντησε νὰ πωληθῇ φύλλον σας «ΡΑΜΠΑΓΑΣ», μὲ «ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ», 50 λεπτά. Ἀποροῦμεν πῶς δὲν ζητεῖται αὐξήσειν ἀποστολῆς. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἔντιμον.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΟΛΑΜΠΟΠΩΛΩΝ. — Πολλοὶ λαμποπώλαι καὶ ὑαλουργοὶ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς συνελθόντες εἰς συνεδρίαν ἀπεφάσισαν τὴν ἰδρυσιν σωματείου ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπωνυμίαν. Συγχαίρομεν αὐτοὺς διὰ τὴν ιδέαν καὶ τοῖς προτρέπομεν νὰ θέσωσιν εἰς τὴν σφραγίδα των ὡς ἔμβλημα τὴν πολυσήμαντον καὶ προσφυστάτην διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν φράσιν «ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ».

ΑΓΓΕΙΟΠΛΑΣΤΙΚΗ ΕΥΦΥΙΑ. — Κατ' αὐτὰς μεταβάς ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ εἰς τὴν προσφιλεῖ του Αἰγίνα εἶδε καὶ ἐθαύμασε τὰ διὰ τὴν ἔκθεσιν προωρισμένα ἔργα τοῦ εὐφυοῦς ἀγγειοπλάστου κ. Ἀργυρίου Γκαρῆ καὶ ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ βραβεῖον εἶναι προεξηραλισμένον δι' αὐτά. Ἐχει πλάσει καλλιτεχνικωτάτην γλάστραν, σταμνάκια καὶ ποτήρια ἐκ τῶν ἐπινομαζομένων δι' κ α ι ο σ ὄ ν η, κύλινδρον ἐκ πολλῶν συγκεκολλημένων τεμαχίων, τὰ ὅποια οὐδεὶς δύναται νὰ λύσῃ, ἂν δὲν γνωρίζῃ τὸ μυστικόν, καθὼς οὐδεὶς δύναται νὰ πῇ ἐκ τῶν σταμνίων καὶ ποτηρίων αὐτοῦ, ἂν δὲν εἶναι ἡμενημένος.

Ὁ προσπαθὼν νὰ πῇ καταδρέχεται κωμικώτατα, βλέπει τὸ νερὸν φεύγον τὰ χεῖλη του, ὡς ἔφευγε τὰ τοῦ Ταντάλου, καὶ ἀληθῶς προσφύεσται ἡδύνατο νὰ ὀνομασθῶσι τὰ τοιοῦτου εἶδους ἀγέτα ΤΑΝΤΑΛΟΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ. Εὐγε τοῦ εὐφυοῦς καὶ δεξιῦ τεχνίτου, ὅστις εἰρήσῃ ἐν παρόδῳ, εἶναι καὶ β λ ο λ ι σ τ ῆ ς ἐκ τῶν πλέον διακεκριμένων ἐν Αἰγίνῃ, περιζήτητος εἰς τὰ γλέντια.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΗΟΝΑ. — Πληθος συγχαρητηρίων ἐλάβομεν διὰ τὸ τετραπλοῦν φύλλον τῆς Κυριακῆς, ἀλλὰ καὶ πληθος παραπόνων διὰ τὴν κακίστην τύπωσιν αὐτοῦ. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ πρῶτα καὶ πιστεύομεν νὰ λείψουν τὰ δεύτερα, κατόπιν τῶν παρατηρήσεων καὶ παραστάσεων ἡμῶν εἰς τὸ τυπογραφεῖον, ὅπου τυποῦται ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ.

ΟΜΠΡΕΛΛΑΙΣ, ΟΜΠΡΕΛΑΙΣ, ΟΜΠΡΕΛΛΑΙΣ

Μοναδικὴ συλλογὴ ΟΜΠΡΕΛΩΝ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Σταθοπούλου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, παρὰ τὸ παντοπωλεῖον Λαλουκλιώτη, πρὸς τὰ Χαφτεῖα. Καὶ ἡ πλέον ἰδιότροπος καλαισθησία δύναται νὰ εὐχαριστήθῃ ἐκεῖ.

ΟΜΒΡΕΛΑΙ μυρίων χρωμάτων καὶ ποικίλων τιμῶν, δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας.

Εἶναι ὅλαι ἐκ τῶν ἀρίστων εὐρωπαϊκῶν ἐργαστασίων καὶ δὲν ἔχουν ψεγάδι.

Τρίχετε καὶ παίρνετε. Ἡ βροχερά ὥρα τοῦ ἔτους ἐφθασε.

Ἐμπρός! εἰς τοῦ κ. Σταθοπούλου.